

man har hørt om Mangler i den Retning. Men medens jeg altsaa ikke kan finde nogen Uoverensstemmelse mellem den almindelige Opfattelse og den, som jeg hylder, naar det drejer sig om Centraladministrationen, er det meget muligt, der kan være nogen Afvigelse i Opfattelsen, naar det drejer sig om Konsulenter, Vejledere, Raadgivere, eller hvad Navn de nu har. Saadanne Hverv besættes jo ikke, for at man kan faa hyggelige Diskussionstimer sammen, saaledes som jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, men de besættes, for at de juridiske og politiske Ledere i Administrationen kan faa den nødvendige Hjælp ved Tilrettelægning og Udførelse af Arbejdet i det praktiske Liv og i Lovgivning, og dér skal naturligvis den Vejledning, som fører til en bestemt Plan i Administrationen, saa nøje som muligt være i Overensstemmelse med den Villie, som Folkerepresentationen har tilkendegivet. Men heller ikke paa dette Omraade er der jo sket noget, som berettiger til de mange Ord, der er ofret paa Forholdet til Embedsmændene. De mange Ord, navnlig fra den ærede Ordfører for Venstre, har imidlertid formentlig det samme Formaal, som de mange grove Tegninger og Forvrængninger og Insinuationer, der er møntede paa Undervisningsministeren, og som Oppositionspressen fører frem hver Dag eller hver anden Dag. Man tror dermed at kunne undergrave Ministeriet enkeltvis, og man gør sig særlig Umage overfor Undervisningsministeren, fordi man her mener at være i Pagt med en forældet Mandfolkeopfattelse, den, vi kender fra Holbergs Komedier, den Opfattelse, at man roligt kan forhaane en Kvinde, der vover sig i Lag med store Opgaver. Men den Handlemaade gaar aldeles ikke i Længden, man kan rolig spare sig Umagen, Ministeriet lader sig ikke undergrave paa den Maade.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, som jo maatte have alting med for at faa noget ud af det, besværedes ogsaa over, at jeg, og vist ogsaa enkelte andre Ministre, har udtalt os til Pressen, naar vi er blevet spurgt. Ja, hvis det ærede Medlem kan holde sin Presse fra min Telefon, navnlig om Natten, vil jeg være ham meget taknemmelig derfor. Men ellers er jeg ikke i Stand til at give det ærede Medlem Løfter, thi det vilde stride mod mine Begreber om Høflighed. Den Udtalelse i et fransk Blad, hvori der uheldigvis var indløbet en Fejl, som dog er rettet, er fremsat efter Anmodning af en Repræsentant for den franske Regering, som var her paa Besøg, og hvorfor saa være

saa frygtsom? Vi kan jo dog ikke holde skjult for Verden, at Socialdemokrater er Ministre i Danmark. Det ved de godt i Forvejen. Det er heller ikke nogen Hemmelighed, at vi har fremsat et Afrustningsforslag, heller ikke, at vor Valuta har været langt nede og atter er gaaet op. Dersker intet som helst ondt ved, at vi besvarer en høflig Forespørgsel paa en høflig Maade. Ogsaa den Omstændighed, at jeg under et Besøg paa Færøerne tillige besøgte et Møde i Arbejderforeningen, har vakt det ærede Medlems Mishag. Ja, heller ikke i den Henseende kan det blive anderledes, jeg maa, hvor jeg kommer hen, vedkende mig min politiske Opfattelse og, naar jeg bliver spurgt, ogsaa anbefale andre at slutte sig til den — ikke en Gang paa Færøerne kan Venstre faa Eneret. I den Henseende er der for øvrigt heller ikke sket nogen Forandring under dette Ministerium. Da det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var Statsminister, lagde han virkelig ikke Skjul paa, at han var Venstremand, han aabenbarede det sandelig overalt, og han bekæmpede sine politiske Modstandere, hvor han fandt dem — det er en Tilfældighed, at han maaske ikke har været paa Færøerne og gjort det, men andre Steder i det danske Rige har han gjort det saa godt eller saa daarligt, som han nu kunde. Jeg har aldrig hørt, at det ærede Medlem den Gang havde en særlig upolitisk Dragt, han tog paa, naar han optraadte ude blandt fremmede Mennesker.

Der er nævnt enkelte Sager for mig, altsaa virkelige Sager, om jeg saa maa sige, ogsaa i min Egenskab af Erhvervsminister, og disse vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til, forinden jeg kommer med nogle mere politiske Bemærkninger. Under Finanslovdebatten har saaledes det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen henstillet, at man i nogen Grad skulde anvende arbejdsløse Kontorister til Ekstraarbejde i Ministerierne, idet han sagde, at det hidtil havde været almindeligt, at dette Arbejde blev givet ud til Embedsmændenes Slægtninge som Hjemmearbejde. I den Anledning har Statsministeriet ladet forhøre i samtlige Ministerier, hvorvidt en saadan Fremgangsmaade fandt Sted, og samtlige Ministerier med Undtagelse af Ministeriet for offentlige Arbejder har svaret, at den nævnte Fremgangsmaade for deres Vedkommende ikke finder Sted, og under Ministeriet for offentlige Arbejder har det kun fundet Sted indenfor Statsbanerne, og endda kun indenfor en enkelt Afdeling og kun for et ganske bestemt Arbejde, ved hvilket to Tjenestemænds Hustruer af ganske sær-